

* Cerkvemu zboru v Rimu nasproti je osnovala liberalna drhal iz mnogih kotov svetá tako imenovano skupščino „svobodnomislečih“ (Frajdenkarjev). Zbrali so se v Neapelu na Laškem. Neki Ricciardi je bil predsednik; namesti sv. Trojice je oklical svobodo, resnico, pamet za trojico. Neumrjočo dušo so djali na stran, češ, da se ta ne dá uganiti. Od več „liberalcev“ so zboru došle zaupnice, in tudi od Garibaldi-a pismo, katero med drugim namesti naše molitve o veri priporoča molitev, ki se tako-le začinja: „Jaz verujem v vero božjo brez duhovnov“ itd. Celó Mehika je bila namestovana; tajnik zbora ga je pozdravil s klicem: „živela Mehika, ki je svojega cesarja umorila!“ Ta zdravica je osupnila nektere, vendar je prva seja se brez zadrege končala. V drugi seji pa je zbor z vsklikom sprejel klic: „naj pogine cesar Napoleon!“ To pa je bilo pričujočemu policijskemu komisarju vendar preveč — in zapodil je vso drhal.

Dopisi.

Iz Koroškega. † (Politično društvo „Trdnjava“; novoletne misli.) Naše politično društvo „Trdnjava“ je 27. dan u. m. imelo svoj prvi zbor v Celovcu. Zbralo se je mnogo slovenskih rodoljubov, da se zmenijo in posvetujejo o važnih rečeh, ktere segajo vsakemu Slovencu globoko v narodno srce. Ker dr. Pavlič za zdaj predsedništva še ni hotel prevzeti, se je izvolil koncipijent gosp. Poznik. Potrdile so se pri tem zboru vse točke programa slovenskih Štajarcev in Kranjcev, namreč da bodi slovenski jezik učni jezik v šolah slovenskih krajev, uradovanje slovensko s Slovenci itd. Sklenilo se je tudi, kmalu tabor na Koroškem napraviti. — Novo leto smo tedaj nastopili. Saj to nas bode zbudilo iz našega zimskega spanja! Saj ne zahtevamo družega nič kot pravico tudi narodu slovenskemu. Te tirjatve pa trdno se oklenimo in ne dajmo se plašiti od ljudi krivice. Srčnost veljá! — Naj dodam še to, da profesor Einspieler je prevzel vredovanje nemskega časnika „Kärntner Blatt“.

Iz Gorice. — Za predsednika naše c. k. okrožne sodnije je imenovan svétnik c. k. više deželne sodnije tržaške dr. Alojzi Visini, poprejšnji župan goriški. — Vprašajte tega gospoda: ali zná jezik slovenski, ki ga temeljito mora znati na mestu prvosedništva sodniškega na Primorskem, in odgovoriti vam mora, da ne. Ni le tedaj tako imenovanje prava ironija na našo narodnost in pravično zahtevanje ljudstva slovenskega? ali ni to očitno zaničevanje slovanstva na zahodu? In minister Herbst, ki tako službe oddaja, drznil se je kranjskemu deželnemu zboru na zahtevanje njegovo, da so uradniki popolnoma zmožni jezika slovenskega, odgovoriti, da ni čul nikakoršnih pritožeb zaradi tega!! — Prav tako kakor minister dr. Herbst v svojem okrožji, postopa minister Hasner v svojem: tisto imenovanje trdega Nemca dr. Gnada za šolskega nadzornika za Istro, ki ne zná ne slovenski ne hrvaški, je glasen dokaz temu! — 27. decembra ob 11. uri ponoči je pogorel velikanski mlin gosp. Ritterja v Stračicah blizo Gorice. Mlin je bil 5 nadstropij visok in bil po ameriški sistemi zidan. Ogenj se je začel v 5. nadstropji, kjer je neka plinova (gazna) cev povzročila požar. Vkljub dobri gasilni napravi čisto nič ni bilo rešiti v mlinu; škoda je strašna.

Iz Celja. — Gosp. Alojzi Pesarič, bivši tajnik c. kr. okrožne naše sodnije, je imenovan za svetovalca pri tej sodnji.

Iz Trsta. („Pod lipo“.) J. G. Vrdélski v Trstu misli izdajati tudi to leto ta časnik na poldrugi poli

enkrat na mesec, namreč vsako četrto soboto. Zapopadal bo vsak snopeč: a) Kratek pregled bolj važnih reči v Avstriji in v tujih deželah; b) odlomke (pripovedke itd.) iz zgodovine vsega svetá; in c) marsikaj družega. Naročnina mu bo znašala, kakor je bila ustanovljena do zdaj: 1 gold. 20 soldov za vse leto, in 60 soldov za pol leta (ali 10 soldov vsak mesec). — Tako se bere oznanjeno v 11. in 12. snopiču.

Rojana poleg Trsta 1. jan. J. D. — Tudi v naši čitalnici smo imeli jako vesel Silvestrov večer; popevale so se lepe narodne pesmi; vrstili so se navdušeni govori, zdravica je sledila zdravici, želje vseh rodoljubov pa so se strinjale v tem, da bi prihodnje leto imeli že zedinjeno Slovenijo. — Na dan novega leta pa je napravila naša čitalnica v svojih prostorih „besedo“ z deklamacijami, tombolo in igro „gospod Čapek“. Predsednik g. Požar je odprl „besedo“ z izvrstnim govorom, da se mu je ko prostemu kmetu bilo le čuditi, — pevski zbor se je s krasno novo pesmijo (novo leto) odlikoval, — gosp. Drošček je pozdravljal množico z ganljivim govorom — gospodičine Bezlajeve ste lepo deklamovale, in ko zbor odpoje „Srbsko“, se je začela glediščina igra „Čapek“. Vsi igralci in igralke so rešili svoje naloge izvrstno, in če navajam še posebno gosp. Deklevo („Sekač“), gosp. Katalana („sluge“ Gašper) in gospodičini Veselovo in Vrbicovo, storim to le, da med dobrim omenim najbolje. Po besedi v čitalnični dvorani pa se je pričelo novo življenje v spodnji sobani s plesom in s petjem, ki je trajal do polnoči in je skupščini dalo živo podobo narodnega tabora.

Iz Materije na Primorskem 28. dec. — Kar občuti srce, to tudi drugim rado razodene. Hvalevredno je za slehernega duhovna, ki dolžnosti svojega stanú zvesto spolnuje, pa še večje hvale vreden je on, kdor zraven dušnih dolžnosti tudi za blagostanje sebi izročenega ljudstva skrbi. Tak mož je bil prečastiti gosp. A. Kozelj, bivši tukajšnji duhovski pomočnik, ktereга smo žalibog le prerano zgubili in to po veliki nesreči, da si je na poti svojega poklica z voza skočivši nogo zlomil, ko se je bil konj splašil. V moji hiši, kjer smo blagemu gospodu stregli, kar smo mógli, bival je tako dolgo, da je bilo mogoče nesti ga na njegov dom v Brezovico, kajti peljati se ni mogel. Vrli rodoljub biva zdaj v svoji domačiji blizo Triglava. Nikdar ne bomo pozabili na-nj in na njegove nauke, ktere nam je on, slovó jemaje, na srce položil v oziru dušne in telesne skrbi. Od mnogo faranov se čujejo glasovi: „drevesa, ktera nam je preskrbel, in sad, ko ga bomo obirali, nas bojo vedno na-nj spominjali. Bog ga živi!“ — Milovaje pa zgubo blagega gosp. Kozelja ne smemo zamolčati, da tudi nad prečastitim gosp. farmanom Tom. Ke brom imamo gospoda, ki se vrlo trudi za dušni in telesni blagor naš, in tudi od gosp. A. Notarja, naslednika gosp. K., pričakujemo vse dobro.

V imenu vseh faranov:

Gašper Kastelec, nadžupan.

Iz Istre 1. jan. — Že je preteklo nad 15 mesecev, da so Kastavci nam obečali tabor; v „Zatočniku“ nam je nekdo celó veselo novico poročal, da z novim letom pride nov časnik „Isterska straža“ po brintjem vrlih Kastavcev. Kakor tabora tako smo se časnika za isterske Hrvate jako veselili, — al tabor je menda bil le natihoma, in ne bi nam drago bilo, da bo tudi „straža“ natihoma izhajala. — Tukaj se pripravlja popis pučanstva (ljudstva) in to delo mora občina oskrbeti na svoje stroške; ako pa nima občina sposobnega pisarja, mora 150 do 200 gold. okrajnemu glavarstvu položiti, da sposobnega pisarja vdinja. Toliko mora mala stara občina z 1000 dušami potrositi; ako se po razmeri za vsakih 1000 duš 150 forintov potrosi, koliko stroškov

bode neki „bogata“ Istra imela! Da so z veliko silo iz 138 starih občin naredili le 51 novih in pa sedež županov prenesli v kak talijansk gradič brez obzira na daljavo, da ga le more kak italijanismo zasesti, zato so očetje porečkega zborčeka milo skrbeli, s tem pa nezadovoljnost veliko napravili. Povedite nam: ali so tudi po ostali Sloveniji velike županije napravili? oskrbujejo tudi drugod županije pučki popis na tako velike troške? *)

Iz Jelšan na Notranjskem. V. P. (*Veseli napredek v vinoreji in sadjereji*) naših kmetov je vreden, da se očitno omeni. Pred 7 in 4 leti se je v nograde proti solnčnemu izhodu ležeče in katerih zemlja je mešana z apnenko, zasadilo več trt. Ta sadišča so obrodila zdaj že mnogo vina in dobrega vina belega, ki se obče cenjeni vremščini zelo bliža. Tudi dobrih češpelj in zimskih jabelk se je mnogo pridelalo, pa tudi zimskih hrušek in breskev in orehov ne ravno malo. Veselo je tudi videti, kako dobro je predelana ona zemlja, ktera je pred 12 leti bila malovredna gmajna, zdaj pa, razdeljena med lastnike svoje, kaže lepo sadno in drugo drevje. In ker ta kos zemlje meri okoli 90 oralov, lahko se razvidi, da je v tej zemlji zdaj že precej kapitala. Zato gré Jelšancem po zaslugi očitna hvala.

Iz Vranskega. (*Načrt veselic narodne čitalnice naše*) v zimskem času leta 1870: 9. januarja: občni zbor, 23. januarja: beseda in tombola, 6. februarja: beseda na spomin Vodniku in tombola, 20. februarja: beseda, tombola in ples, 13. marca: beseda in tombola, 27. marca: beseda in tombola. Vsaki torek je streljanje s pušicami na tarčo. Vsako nedeljo je podučljivo prednašanje ob 4. uri popoldan, h katerim čitalničarje uljudno vabi odbor.

Iz idrijske okolice 1. jan. — Bivši po opravkih konec leta v Idriji sem izvedel smešno novico, da je ondašnji mestni odbor (čujte!) se vstopil na politično polje in pod kolovodstvom županovim, a po hudi borbi z 8 glasovi zoper 5 sklenil a d r e s o ministerstvu Giskra-Hrbstovemu. Župan notár Höchtl, ki ni naše gore list, a s toliko večo strastjo hoče vcepiti tuji sad na častljivo domače drevó, rekel je pri tej priliki: „ich will der Gegenpartei den Fedehandschuh werfen“. Gospod Höchtel! čas sedanji je res ugoden za turnire nemških ritarjev, — al ne zabite resnega nemškega pregovora: „noch ist nicht aller Tage Abend“, kar mi po slovenski pravimo: „še bo jutri dan!“ — Slišal sem tudi, da 22. dne t. m. bodo Idričanje imeli novo volitev deželnega poslanca. Domačini Idričani pazite in skrbite, da se vam tû ne vsili kak poslanec, ki ne zastopa vas, ki ste oddelek naroda našega, ampak le sebe in nemškutarstvo katerijo!

Iz Poddrage 27. dec. — Podpisani naznanjamo, da v 51. listu pisanega dopisa nismo niti pisali niti za-nj vedeli.

Filip Trost, posestnik. Valentin Šraj. Janez Žgur.

France Sorš. Aleksander Žgur.

Iz Lašič 1. jan. L. G. (*Beseda bralnega sodraškega društva*) na sv. Štefana dan se je jako dobro obnesla. Med drugimi povabljeni bili smo tudi Laščanje, in vkljub grdemu vremenu podá se nas nekoliko tje. Prišedši v Sodražico že vidimo na mostu mnogo društvenih gostov in sosednjih Ribničanov, ki so okoli 5. ure prišli s svojo zastavo v prav obilnem številu. Po presrčnem pozdravu gremo vsi skupaj med navdušenim

petjem v šolsko poslopje, kjer ima omenjeno društvo svojo bralno sobo, ki je bila za ta dan prav okusno okinčana. Tu stopi na oder prvosednik gospodar Pakiž, mlinar iz Zamosteca, priprost kmečk mož, ki je pa sè svojim krepkim in gladkotekočim govorom prav lepo razložil namen in potrebo bralnega društva in posebno povdarjal to, kako taka in enaka društva morajo kmečkemu ljudstvu, ki sem ter tje še v veliki nevednosti tava, k večji omiki in boljšemu blagostanju pripomoči. Z gromovitim „živio-klicem“ je bil sprejet lepi govor, in ko zapojó ribniški pevci sè svojimi lepo ubranimi glasovi veličastni „Naprej zastava slave“, ni bilo živio- in slava-klicev ne konca ne kraja. *) — Sledili so potem govor za govorom, med katerimi se je posebno odlikoval govor gosp. J. P. iz Sodražice o kmetijstvu in sadjereji in pa šaljiva pravljica gosp. P. iz Ribnice, kako je Krpan na Dunaji Brdavska premagal; ta burčica je posebno veliko smeha med poslušalci napravila. Po končanih govorih so pevci še marsiktero zapeli in potem se je začela tombola. Navdušenost po „besedi“ bila je nepopisljivo velika; napitnica sledila je napitnici; na zadnje so pobirali za novo svilnato zastavo in v trenutku se je nabralo 11 gold. Akoravno je to društvo še jako mlado (ustanovilo se je namreč še le 25. julija 1869. l.), vendar šteje že okoli 80 udov, in ima naročene vse slovenske časopise. Tako se tedaj tudi kmečko ljudstvo (kajti udje so z malimi izjemki skoraj sami kmetje) brez posebnih moči in stroškov more pošteno razveseljevati in potrebnih reči učiti. Da ta „beseda“ ni ostala brez sadú, priča je to, da so v Ribnici precej drugi dan začeli nabirati podpise za čitalnico, in že imajo, kakor se sliši, dokaj podpisov. Le pogumno na noge Ribničanje! Omika národa vas kliče, in moči vam ne manjka!

V Sodražici 27. dec. — Včeraj se je lahko vsakdo prepričal, da je resnica, kar je trdil dopisnik iz Ribnice v 49. listu lanskih „Novic“, pisaje, da so se jeli Ribničanje dramiti, in da jim gine izpred oči gosta tema narodne nezavesti, in da posebno vrli Sodražanje krepko naprej korakajo na potu narodnega razvitka. Kakor so bile „Novice“ že naznanile, napravilo je Sodražko bralno društvo včeraj svojo prvo besedo. Vkljub grdemu vremenu se je zbralo domačih in tujih okoli 200 mož; med tujimi so bili mnogobrojni sosebo Ribničani, pa tudi Bločani in Laščani so poslali svoje zastopnike. Ni me volja, obširneje popisovati „besedo“. *) Trdno upamo, da bo to bralno društvo — prvo v ribniški dolini — čedalje zdatneje svoj blagodejni upliv na vse strani razširjalo, in da so ravno pri včerajšnji besedi sejana zrna na plodno zemljo padla, priča nam novica, ki jo ravnokar čujem, da vrli Ribničanje že danes nabirajo podpise za ribniško čitalnico, ktero nameravajo že o veliki noči odpreti, ako ne bo kakih posebnih zaprek. Živili! — Tudi od Laščanov sem čul, da nameravajo ustanoviti bralno društvo, al v Laščah bo težavnejše, kajti tû je nekaj jako zagrizenih nemškutarjev. — K sklepu teh vrstic naj še omenim, da na narodnem polji ima mnogo zaslug tudi Sodražki fajmošter g. Jožef Lesjak, kateri je svojim faranom tudi v umnem poljedelstvu in sadjereji prelep izgled pokazal v svoji tako imenovani „rujavi dolini“, kaj zmore človek z neutrudljivo pridnostjo in nestisnjeno roko dovršiti; v malo letih je ono pustoto spremenil v najlepši z murbami in drugim koristnim drevjem zasajen vrt. Bodi mu toraj očitna čast in hvala!

Bločan.

*) Kjer ni okrajnih zastopov, potrebne so res velike občine, da so kos svojemu poslu; na Kranjskem je postava, da občina mora najmanj imeti 3000 duš. — Da bi za ljudski popis se našim občinam nakladali toliki stroški, nismo slišali. Vred.

*) Tudi mi iz Ljubljane kličemo častitemu predsedniku Pakižu in vrlim ribniškim pevcem prisrčno „živili!“ Vred.

**) Popisana je v dopisu današnjega lista iz Lašič. Vred.

Novomesto. — Mi živo obžalujemo, da zgubimo prečastitega predsednika naše c. kr. okrožne sodnije g. J. Napréta — možá pravičnega na vsako stran in mirno delajočega od zora do mraka. Imenovan je za c. kr. dvornega svetovalca pri najviši sodnji dunajski, tedaj povzdignjen na visoko mesto. Srčno mu častitamo k tej visoki službi in se po pravici nadjamo, da bode na tem mestu marsikrat priliko imel razjasniti tū to in uno zadevo, ki na Dunaj doide iz slovenskih pokrajin, ker bode menda edini, ki kaj več zná kakor le „kranjsko špraho“, ker je popolnoma zmožen slovenskega jezika.

Iz Ljubljane. (V seji odbora družbe kmetijske), ki je bila prvo nedeljo tega meseca, so se obravnavale sledeče važnejše reči: Dopis c. kr. deželnega predsedstva, po katerem ministerstvo kmetijstva za zdaj ne bode še preosnovalo gozdarske postave, vendar pa želi vpeljati nekatere nove naredbe in med drugimi tudi večo gozdarsko šolo v Idriji, je bil gozdarskemu odseku v sporočilo izročen; — na vprašanja, ktera je družbi stavilo ministerstvo kmetijstva zaradi zloženja (arondiranja) zemljišč, je izdelal g. Schollmajer obširno sporočilo, ki se je v naprejšnji prevdarek izročilo „odseku za občne kmetijske zadeve“; — c. k. ministerstvo kmetijstva se je prosilo državne podpore za povzdigo konjske reje; — predstojniki podružnic se naprosijo, da grejo ogledat bike, ki so bili iz državne podpore na deželo dani, in pa take, kateri so dobili premije, da poročajo potem, ali se dobro gleštajo ali ne; za okolico ljubljansko sta odbornika gospoda Zevnik in Lasnik prevzela ta ogled; — naročili se bojo različni svilni črviči za pleme; — od deželnega odbora sprejetih 200 iztisov dobroznanih gozdarskih bukvic „Navod, kako naj ravna posamesni kmetje in cele občine z gozdom“, se bode poslalo družbinim podružnicam, da jih razdelé med gospodarje, o katerih se pričakovati more, da bodo bukvice radi brali in se ravnali po njenih naukih; — po želji predsedstva združenih nemških vrtnarskih družeb v Erfurtu, da bi se mu imenovali možjé, ki so zmožni naznaniti skušnje o cvetji, zorenji itd. različnega drevja in družih sadežev, so bili za to odločeni izvedenci; — ponudbe nekega g. Glötzer-a iz dunajskega Neustadt-a za službo o predivstvu odbor ni sprejel, ker ima zdaj že za to opravilstvo sposobne domače ljudi; — po ljubljanskih časnikih naj se povabijo gospodarji, kateri, se vé, da za plačilo želé velike hvale vrednega ruskega ali holandskega lanú za seme, da se kmalu oglasijo v pisarnici družbe kmetijske, koliko tega semena želijo; družbini odbor ga bode naročil skupaj in vožnina bode tem nižja.

— (Veselica čitalničina) na Silvestrov večer je popolnoma dosegla svoj namen. Obilo zbrana množica se je prav iz srca radovala nad vsem, kar jej je v slovó prinesel zadnji večer lanskega leta. Častitemu odseku gré za sestavo jako mikavnega programa in za skrb ličnih dobitkov, gospodom pa, ki so v mnogovrstnih spevih in v Alešovčevi glediščini humoreski „živalski zbor“ veliki program izvrstno izvršili, gré dobro zaslužena hvala, da so mnoge britkosti preteklega leta vtopili konec leta v živahno veselje. Slišali smo ta večer nekaj čisto novega: „koncert na posebnih pišalkah“ francoske znajdbe, ki jih je pevovodja čitalničin gosp. Förster iz Prage dobil in se „merloténs“ imenujejo. Z veliko pohvalo se je sprejel koncert na te pišalke, v ktere pevec poje, a one dadó potem glas pišali.

— (Občni zbor čitalničin) je v četrtek na dan sv. 3 kraljev, dopoldne ob 11. uri. Vse častite ude vljudno vabi odbor.

— (Konečna obravnava) bralcem našega lista znane lanske dogodbe na Igu je bila v pondeljek in v torek pri tukajšnji c. k. deželni sodnji. Bilo je zatoženih 13; ker pa je eden pobegnil, bila je obravnava le zoper 12. Dr. Costa je bil zagovornik vsem; razprava se je vršila v slovenskem jeziku. C. kr. državni pravdnik je nekatere tožil na hudodelstvo javne posilnosti, druge na pregreške razbuke itd. Iz vse razprave in temeljitega zagovora dr. Costovega se je razvidelo, da le to je bil pregrešek zatožencev, da niso ubogali žandarjev, ko so jim veleli saksebi iti, kajti postava veleva, da, ako se množica nabere iz kakoršnega koli če tudi nedolžnega namena, in jej gosposka ali javna straža veleva raziti se, se mora to povelje ubogati, če ne, je to pregrešek razbuke (steka ali hrupa). V tem smislu je tudi sodila sodnija, ki ni našla nikakoršnega hudodelstva in zatožence le obsodila zaradi pregreška razbuke, in sicer enega na mesec dni, enega na 3 tedne, drugega na 2 tedna, ostale pa na nekoliko dni zapora. Ker zatoženci niso nikakoršnega krivega namena pri svojem shodu imeli, kakor je zagovornik dokazal, je po pravici vprašanje stavil: ali bi se bilo vse to zgodilo, ako bi se ne bili poslali žandarji na Ig, kakor tudi vojaki, ki so ponoči tje prišli, so vso vas mirno v spanji našli?

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Novo leto še ni prineslo novega ministerstva. Časniki tukajšnji pravijo, da se dela na to, da bi se sedanji ministri med seboj spet pogodili. Tega ne moremo verjeti, kajti kje ostane potem živo potrebna sprava (Ausgleich) z narodi avstrijskimi? Po vsem je to najbolj verjetno, da sklep cesarjev ne pride pred adresino debato državnega zbora.

Česko. Iz Prage 2. jan. Danes je velikanska skupščina delalcev sklenila zahtevati preklic vseh postav, ktere so nasproti naravnim pravicam delalcev.

Iz Dalmacije. Upor se bliža koncu; vojaki zapuščajo kotorski okraj. Milost cesarjeva, ki je odpustil vsem, ki so se pregrešili pa orožje iz rok položili, in ki je 200.000 gld. iz lastne blagajnice razdeliti dal med ljudstvo, ki je po boji škodo trpelo, je hipoma vgasnila plamen punta; ostalo bode dovršil rodoljubni general Rodić, ki je namesti Wagnerja prišel v Dalmacijo in čegar prvo delo je bilo to, da je zapodil c. kr. okrajnega glavarja Franz-a, kateremu se pripisuje vsa krivda punta. Tako nesrečo more en sam „bezirkshauptmann“ prinesiti čez celo deželo, ki draži in nagaja, namesti da bi ljudi pri miru pustil in podučil!

Iz Rima 29. dec. Včerajšnja občna skupščina pri sv. Petru je trajala čez 5 ur; imelo je govoriti 13 očetov, al zaradi slabe akustike govorilo jih je le 5, med njimi kardinal Rauscher.

Listnica vredništva. Na nektera vprašanja: Letni doneski za društvo „Slovenijo“ pošiljajo se gospodu Francetu Sovanu, posestniku v Ljubljani, ki je blagajnik društvu.

Žitna cena

v Kranji 3. januarja 1870.

Vagán pšenice 5 fl. 57. — rži 3 fl. 70. — ječmena — fl. —. — ovsa 2 fl. 20. — soršice 3 fl. 80. — ajde 3 fl. —. — prosa 3 fl. 20. — krompirja 1 fl. 60. — fižola 3 fl. 52.

Kursi na Dunaji 4. januarja.

5% metaliki 61 fl. 10 kr. Ažijo srebra 120 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 71 fl. 15 kr. Cekini 5 fl. 80 kr.